

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2021. december 16.*

„Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Európai elfogatóparancs – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – Hatály – 51. cikk – Az uniós jog végrehajtása – 2002/584/IB kerethatározat – A Bíróság hatásköre – Az európai elfogatóparancs kibocsátása előtti előzetesdöntéshozatalra utalás – Elfogadhatóság – *A ne bis in idem* elve – 50. cikk – Az »elítélés« és a »felmentés« fogalma – A kibocsátó tagállamban gyakorolt közkegyelem – A büntetőeljárást megszüntető jogerős határozat – A közkegyelem visszavonása – A büntetőeljárást megszüntető határozat hatályon kívül helyezése – Az eljárás újraindítása – Az érintett személy büntetőjogi felelősségének értékelését követően hozott határozat szükségessége – 2012/13/EU irányelv – Tájékoztatáshoz való jog a büntetőeljárás során – Hatály – A »büntetőeljárás« fogalma – Valamely közkegyelem visszavonására vonatkozó határozat elfogadására irányuló jogalkotási eljárás – E határozat nemzeti alkotmánynak való megfelelésének vizsgálatára irányuló bírósági eljárás”

A C-203/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság, Szlovákia) a Bírósághoz 2020. május 11-én érkezett, 2020. május 11-i határozatával terjesztett elő az

AB,

CD,

EF,

NO,

JL,

GH,

IJ,

LM,

PR,

ST,

* Az eljárás nyelve: szlovák.

UV,

WZ

BC,

DE,

FG

ellen folytatott,

HI,

a **Krajská prokuratura v Bratislave**

részvételével folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

tagjai: A. Prechal, a második tanács elnöke, a harmadik tanács elnökeként eljárva, J. Passer, F. Biltgen, L. S. Rossi (előadó) és N. Wahl bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2021. május 6-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- AB képviseletében M. Mandzák, M. Para, L. Hlbočan és L. Kaščák advokáti,
- CD, EF, NO és JL képviseletében M. Krajčí és M. Para advokáti,
- IJ képviseletében M. Totkovič és M. Pohovej advokáti,
- a Krajská prokuratura v Bratislave képviseletében R. Remeta és V. Pravda, meghatalmazotti minőségben,
- a szlovák kormány képviseletében B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében S. Grünheid és A. Tokár, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2021. június 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének, az EUMSZ 82. cikknek, az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47., 48. és 50. cikkének, az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározatnak (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.) és a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL 2012. L 142., 1. o.) az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az AB, CD, EF, NO, JL, GH, IJ, LM, PR, ST, UV, WZ, BC, DE és FG (a továbbiakban: vádlottak) ellen indított büntetőeljárás keretében terjesztették elő, amelynek során a kérdést előterjesztő bíróság európai elfogatóparancs kibocsátását tervezi e személyek valamelyike ellen.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2002/584 kerethatározat

- 3 A 2002/584 kerethatározatnak „Az európai elfogatóparancs végrehajtására irányadó határidők és szabályok” című 17. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az európai elfogatóparancsot soron kívül intézik és hajtják végre.”

A 2012/13 irányelv

- 4 A 2012/13 irányelv „Tárgy” című 1. cikke a következőket írja elő:

„Ez az irányelv a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak a büntetőeljárás során az őket megillető jogokra és az ellenük szóló vádra vonatkozó tájékoztatáshoz való jogával kapcsolatos szabályokat állapítja meg. Ez az irányelv emellett az európai elfogatóparancs hatálya alá tartozó személyeknek a jogaikra vonatkozó tájékoztatáshoz való jogával kapcsolatos szabályokat is megállapít.”

- 5 Ezen irányelv „Hatály” című 2. cikke (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Ezt az irányelvet attól az időponttól kezdve kell alkalmazni, amikor valamely tagállam illetékes hatóságai az érintett személy tudomására hozzák azt, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják, az eljárás befejezéséig, ami annak a kérdésnek a végleges eldöntését jelenti, hogy a gyanúsított vagy a vádlott elkövetett-e a bűncselekményt, ideértve – adott esetben – a büntetés kiszabását és az esetleges jogorvoslatról való döntést is.”

A szlovák jog

A módosított alkotmány

- 6 A 2017. március 30-i l'ústavný zákon č. 71/2017 Z. z.-vel (71/2017. sz. alkotmányos törvény) által módosított Ústava Slovenskej Republiky (a Szlovák Köztársaság alkotmánya) 86. cikke értelmében:

„A Národná rada Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa) hatáskörébe tartozik többek között:

[...]

- i) dönt a 102. cikk (1) bekezdésének j) pontja szerinti [szlovák köztársasági] elnöki döntés megsemmisítéséről, ha az a demokratikus állam és jogállamiság elveivel ellentétes; az elfogadott határozat kötelező érvényű, és a törvényekkel azonos módon kerül kihirdetésre,

[...]”

- 7 Ezen alkotmány 129a. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az Ústavný súd Slovenskej republiky [(a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága)] határoz a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa által a 86. cikk i) pontja alapján hozott, közkegyelem vagy egyéni kegyelem visszavonásáról szóló határozat alkotmányosságáról. Az alkotmánybíróság az első mondat alapján hivatalból indít eljárást [...]”

- 8 Az említett alkotmány 154f. cikke kimondja:

„(1) A 86. cikk i) pontja, a 88a. cikk és a 129a. cikk rendelkezéseit a Szlovák Köztársaság miniszterelnökének a közkegyelem gyakorlásáról szóló, 1998. március 3-i 55/1998. számon közzétett határozata V. és VI. cikkére, a Szlovák Köztársaság miniszterelnökének a közkegyelem gyakorlásáról szóló, 1998. július 7-i, 214/1998. számon közzétett határozatára, valamint a Szlovák Köztársaság elnöke valamely terhelt részére egyéni kegyelem biztosításáról szóló, 1997. december 12-i [...] határozatára is alkalmazni kell.

(2) A közkegyelem és az egyéni kegyelem (1) bekezdés alapján történő visszavonása

- a) a hatóságok határozatainak hatályon kívül helyezésével jár, amennyiben e határozatokat az (1) bekezdésben említett közkegyelem vagy egyéni kegyelem alapján fogadták el és indokolták, és
- b) megszünteti az eljárások (1) bekezdésben említett közkegyelmen és egyéni kegyelmen alapuló jogi akadályait; e jogi akadályok időtartama nem veendő figyelembe az (1) bekezdésben említett közkegyelemmel és egyéni kegyelemmel érintett tényekre vonatkozó elévülési idő számítása során.”

Az alkotmánybírárságról szóló módosított törvény

- 9 A 2017. március 30-i zákon č. 72/2017 Z. z.-vel (72/2017. sz. törvény) módosított zákon č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov (a Szlovák Köztársaság alkotmánybírársága szervezetéről, eljárási szabályairól és bírának jogállásáról szóló 38/1993. sz. törvény; a továbbiakban: alkotmánybírárságról szóló módosított törvény) harmadik része második címének hatodik szakaszában található 48b. cikke (1)–(3) bekezdésében a következőket írja elő:

„(1) Az alkotmánybíráóság az alkotmány 129a. cikke szerint hivatalból indítja meg az eljárást, és az eljárás a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa által az alkotmány 86. cikkének i) pontja alapján hozott határozat Zbierka zákonovban [(Törvénytár)] történő közzétételének napján kezdődik.

(2) Az eljárásban félként csak a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa vesz részt.

(3) Az eljárásban részes másik fél a Szlovák Köztársaság kormánya, amelyet a Szlovák Köztársaság igazságügyi minisztere képvisel, amennyiben az eljárás közkegyelem visszavonásáról szóló határozatra vonatkozik, vagy a Szlovák Köztársaság elnöke, amennyiben az eljárás egyéni kegyelem visszavonásáról szóló határozatra vonatkozik.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 10 A vádlottak ellen Szlovákiában büntetőeljárások indultak egy sor, 1995-ben elkövetett bűncselekmény miatt.
- 11 1998. március 3-án a Szlovák Köztársaság kormányának elnöke, aki a Szlovák Köztársaság elnöke hivatali idejének lejártá miatt az akkori elnöki hatásköröket gyakorolta, közkegyelmet gyakorolt a bűncselekmények tekintetében (a továbbiakban: 1998. évi közkegyelem).
- 12 Az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíráóság, Szlovákia) 2001. június 29-i határozatával többek között a közkegyelem alapján megszüntette az említett eljárásokat. E jogerőre emelkedett határozat a szlovák jogban ugyanazon joghatásokat váltotta ki, mint amelyekkel egy felmentő ítélet járt volna.
- 13 2017. április 4-én hatályba lépett a 71/2017. sz. alkotmányos törvény, valamint a 72/2017. sz. törvény.
- 14 2017. április 5-i határozatával a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa a módosított szlovák alkotmány 86. cikkének i. pontja alapján visszavonta az 1998. évi közkegyelmet.
- 15 2017. május 31-i ítéletében az Ústavný súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság alkotmánybírársága) az alkotmányról szóló módosított törvény 129a. cikke alapján megállapította, hogy a határozat megfelel az alkotmánynak.
- 16 A módosított alkotmány 154f. cikke (2) bekezdésének megfelelően a 2017. április 5-i határozat az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíráóság) 2001. június 29-i határozatának hatályon kívül helyezésével jár, így a vádlottakkal szembeni büntetőeljárásokat újraindították.

- 17 A kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy a Krajská prokuratúra v Bratislave (pozsonyi regionális ügyészség, Szlovákia) kérelmére nemzetközi elfogatóparancsot bocsátott ki ST ellen azzal az indokkal, hogy ST Maliban tartózkodhat. Hozzáteszi, hogy mivel nem zárhatja ki, hogy e személy valamely tagállam területén tartózkodik, szándékában áll európai elfogatóparancsot is kibocsátani vele szemben.
- 18 E bíróságban ugyanakkor felmerül a kérdés, hogy ellentétes-e a *ne bis in idem* elvével az ilyen európai elfogatóparancs alapügyben történő kibocsátása.
- 19 E tekintetben, miután jelezte, hogy álláspontja szerint a 2002/584 kerethatározat, és ebből következően a Charta alkalmazandó a jelen ügyben, a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátása előtt meg kell bizonyosodnia különösen az érintett személy alapvető jogai védelmének biztosításáról. Ennek érdekében mindenekelőtt azt kívánja megtudni, hogy a büntetőeljárást megszüntető jogerős határozat a Charta 50. cikkében rögzített *ne bis in idem* elvének hatálya alá tartozik-e, különösen abban az esetben, ha az ilyen határozatot közkegyelem alapján hozták, majd ezt követően – külön bírósági határozat vagy bírósági eljárás nélkül – az e közkegyelmet visszavonó jogalkotási intézkedés hatására hatályon kívül helyezték.
- 20 Ezt követően a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló jogalkotási eljárás, amelynek tárgya egy közkegyelem visszavonása, és amely a büntetőeljárást megszüntető egyedi jogerős határozat hatályon kívül helyezését eredményezi, a 2012/13 irányelv hatálya alá tartozik-e, amely a büntetőeljárás minden szakaszában biztosítja minden vádlott azon jogát, hogy az eljárással kapcsolatos információkat – amennyiben azok a tisztességes eljárás biztosításához szükségesek – megkaphassa, valamint az iratbetekintési jogot. Igenlő válasz esetén e bíróság megjegyzi, hogy mind a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa előtti eljárás, mind az Ústavný súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága) előtti eljárás akadályát képezi annak, hogy az ezen eljárások bármelyikében részt vevő valamely fél gyakorolhassa alapvető eljárési jogait, ami nemcsak az említett irányelv rendelkezéseit, hanem a Charta 47. és 50. cikkét, valamint az EUMSZ 82. cikket is sértheti.
- 21 Végül a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti szabályozás, amelynek értelmében valamely közkegyelmet visszavonó jogszabályi rendelkezés tagállami alkotmánybíróság általi felülvizsgálata kizárólag e rendelkezés nemzeti alkotmánynak való megfelelésének értékelésére korlátozódik anélkül, hogy ezen felül az uniós jognak való megfelelés értékelésére is sor kerülne, összeegyeztethető-e az EUMSZ 267. cikkel, a többek között a Charta 47. és 50. cikke által biztosított alapvető jogokkal, valamint a lojális együttműködésnek az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdéséből eredő elvével. A közkegyelem visszavonására irányuló „nemzeti mechanizmus” továbbá ellentétes lehet az arányosság és a tényleges érvényesülés elvével, amelyek korlátozzák a tagállamok eljárási autonómiáját a belső jogi rendelkezések elfogadása során.
- 22 E körülmények között az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A [Charta] 50. cikkére figyelemmel ellentétes-e a *ne bis in idem* elvével egy [a 2002/584] kerethatározat értelmében vett európai elfogatóparancs kibocsátása, amennyiben a büntetőeljárást a felmentésről vagy az eljárás megszüntetéséről szóló bírósági határozattal jogerősen lezárták, ha e határozatokat a jogalkotó által az e határozatok jogerőre emelkedését követően visszavont közkegyelem alapján hozták, és a belső jogrend előírja, hogy az ilyen

közkegyelem visszavonása a hatóságok határozatainak hatályon kívül helyezését vonja maga után, amennyiben e határozatokat közkegyelem vagy egyéni kegyelem alapján hozták és indokolták, valamint, hogy – külön bírósági határozat vagy bírósági eljárás nélkül – megszűnnek a büntetőeljárás így visszavont közkegyelmen alapuló jogi akadályai?

- 2) Összeegyeztethető-e a [Charta] 47. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való joggal, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 50. cikkében biztosított, a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmával, továbbá az [EUMSZ] 82. cikkel valamely nemzeti törvény olyan rendelkezése, amely közvetlenül, nemzeti bíróság határozata nélkül hatályon kívül helyezi egy nemzeti bíróságnak a büntetőeljárás megszüntetéséről szóló olyan határozatát, amely a nemzeti jog alapján érdemi, felmentéshez vezető határozatnak minősül, és amelynek alapján a büntetőeljárás egy nemzeti törvénynek megfelelően gyakorolt közkegyelem nyomán véglegesen megszüntetésre került?
- 3) Összeegyeztethető-e az [EUSZ] 4. cikk (3) bekezdése, az [EUMSZ] 267. cikk, valamint az [EUMSZ] 82. cikk értelmében vett lojális együttműködés elvével, a [Charta] 47. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való joggal, valamint a [Charta] 50. cikkében biztosított, a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmával a nemzeti jog olyan rendelkezése, amely a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa által a [módosított alkotmány] 86. cikkének i) pontja alapján hozott, közkegyelem vagy egyéni kegyelem visszavonásáról szóló határozat Ústavný súd Slovenskej republiky [(a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága)] általi felülvizsgálatát e határozat alkotmányosságának értékelésére korlátozza, az Európai Unió által elfogadott kötelező erejű jogi aktusok, különösen a [Charta], az [EUM-]szerződés, valamint az [EU-]szerződés figyelembevétele nélkül?”

A Bíróság előtti eljárásról

A sürgősségi előzetes döntéshozatal iránti kérelemről

- 23 A kérdést előterjesztő bíróság azt kérte, hogy a Bíróság a jelen ügyet a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikkében előírt sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárásban bírálja el, és a 2002/584 kerethatározat 17. cikkének (1) bekezdésére, amely szerint „[a]z európai elfogatóparancsot soron kívül intézik és hajtják végre”.
- 24 2020. június 3-án a Bíróság az előadó bíró javaslatára, a főtanácsnok meghallgatását követően úgy határozott, hogy e kérelemnek nem kell helyt adni, mivel e bíróság nem nyújtott be egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely lehetővé tette volna azon különös okok értékelését, amelyek miatt a jelen ügyben való határozathozatal sürgős lett volna. Közelebbről, az említett bíróság nem hivatkozott a vádlottak fogva tartásának helyzetére, és még kevésbé fejtette ki azon indokokat, amelyek miatt a Bíróság válasza meghatározóak lehetnek volna az említett személyek esetleges szabadon bocsátása szempontjából.

Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről

- 25 A Bíróság Hivatalához 2021. június 22-én benyújtott beadványában AB azt kérte, hogy rendeljék el az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

- 26 Kérelmének alátámasztására az AB megjegyzi, hogy a főtanácsnok indítványának 53. és 54. pontjában az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet érintő számos pontatlanság léteire mutatott rá. Ebben az összefüggésben AB új körülményként szeretné pontosítani, hogy az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság) 2001. június 29-i határozatában a büntetőeljárás megszüntetését nem a közkegyelem, hanem *ne bis in idem* nemzeti jogi elve alapján indokolta.
- 27 A Bíróság eljárási szabályzatának 83. cikke alapján a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha a fél e szakasz befejezését követően a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek, illetve az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg.
- 28 Márpedig a jelen esetben nem ez a helyzet.
- 29 AB ugyanis kérelmében arra szorítkozik, hogy az ügy alapjául szolgáló tényállást, és különösen az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság) 2001. június 29-i határozatát saját maga értelmezze.
- 30 Márpedig, eltekintve attól, hogy az ilyen értelmezés nem minősül az eljárási szabályzat 83. cikke értelmében vett új ténynek, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 267. cikkben szereplő előzetes döntéshozatali eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, az alapügy konkrét tényállásának a megállapítása és megítélése kizárólag a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik. Ennek keretében a kérdést előterjesztő bíróság által közölt ténybeli és jogi helyzet figyelembevételével a Bíróság kizárólagos feladata az, hogy az uniós jog értelmezéséről vagy érvényességéről határozzon annak érdekében, hogy a kérdést előterjesztő bíróság rendelkezésére bocsássa az utóbbi előtt folyamatban lévő jogvita eldöntéséhez hasznos elemeket (2017. április 27-i A-Rosa Flussschiff ítélet, C-620/15, EU:C:2017:309, 35. pont; 2019. november 14-i Dilly's Wellnesshotel ítélet, C-585/17, EU:C:2019:969, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 Egyébiránt, amennyiben AB a szóbeli szakasz újbóli megnyitására irányuló kérelmében a főtanácsnok indítványára kíván reagálni, elegendő megállapítani, hogy a főtanácsnok indítványának tartalma önmagában nem minősülhet ilyen új ténynek sem, különben a felek számára lehetséges lenne, hogy az ilyen tényre való hivatkozás útján válaszoljanak az említett indítványra. Márpedig a főtanácsnok indítványát a felek nem vitathatják. A Bíróságnak így már volt alkalmja hangsúlyozni, hogy az EUMSZ 252. cikk szerint a főtanácsnok teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjeszt elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség, annak érdekében, hogy segítse a Bíróságot azon feladata teljesítésében, hogy biztosítsa a jog tiszteletben tartását a Szerződések értelmezése és alkalmazása során. Ezen alapokmány 20. cikkének negyedik bekezdése és az eljárási szabályzat 82. cikkének (2) bekezdése értelmében a főtanácsnok indítványával zárul az eljárás szóbeli szakasza. Az indítvány, mivel a felek közötti vitán kívül esik, megnyitja a Bíróság tanácskozására vonatkozó szakaszt. Nem a bírának vagy a feleknek szánt véleményről van tehát szó, amely valamely, Bíróságon kívüli hatóságtól származik, hanem maga az intézmény egy tagjának egyedi, indokolással ellátott és nyilvánosan kifejtett véleményéről (2021. október 6-i Sumal ítélet, C-882/19, EU:C:2021:800, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 32 A jelen ügyben a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően megállapítja, hogy az AB által előadott tények nem tárnak fel egyetlen olyan új tényt sem, amely döntő jelentőségű lenne a Bíróság jelen ügyben meghozandó határozatára nézve, és hogy ezen ügy nem dönthető el olyan érv alapján, amelyet a felek vagy az érdekeltek nem vitattak meg. Egyébiránt a Bíróság az eljárás írásbeli és szóbeli szakaszának végén minden szükséges információval rendelkezik, így az ügy körülményei kellően fel vannak tárva ahhoz, hogy határozatot hozzon.
- 33 Következésképpen nem szükséges elrendelni az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 34 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Charta 50. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az európai elfogatóparancs olyan személlyel szemben történő kibocsátása, akivel szemben büntetőeljárást indítottak, amely eljárást közkegyelem alapján hozott jogerős bírósági határozattal előbb megszüntették, majd az ezen közkegyelmet visszavonó és az említett bírósági határozatot hatályon kívül helyező törvény elfogadását követően újraindították.

A Bíróság hatásköréről

- 35 A szlovák kormány azon az alapon vitatja a Bíróságnak az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés elbírálására vonatkozó hatáskörét, hogy mivel az alapügyben egyetlen uniós jogi rendelkezés sem alkalmazható, a Charta sem alkalmazandó. Valójában a kérdést előterjesztő bíróság a közkegyelemre vonatkozó szlovák nemzeti jog Bíróság általi vizsgálatát kívánja elérni, ami nem tartozik a Bíróság hatáskörébe. Egyébiránt az uniós jog *ratione temporis* nem alkalmazható, mivel az alapügy teljes tényállása a Szlovák Köztársaság Unióhoz való csatlakozását megelőzően valósult meg.
- 36 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés a Charta 50. cikkére vonatkozik.
- 37 Márpedig a tagállamok eljárását illetően a Charta alkalmazási körét a Charta 51. cikkének (1) bekezdése határozza meg, amelynek értelmében a Charta rendelkezéseinek a tagállamok csak annyiban címzettjei, amennyiben az Unió jogát hajtják végre.
- 38 Ezenfelül a Charta ezen 51. cikkének (1) bekezdése megerősíti a Bíróság azon állandó ítélkezési gyakorlatát, amely szerint az uniós jogrendben biztosított alapvető jogokat az uniós jog által szabályozott valamennyi tényállásra alkalmazni kell, az ilyen tényállásokon kívül azonban nem (2021. január 14-i Okrazhna prokuratura – Haskovo et Apelativna prokuratura – Plovdiv ítélet, C-393/19, EU:C:2021:8, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Ezért, ha valamely jogi helyzet nem tartozik az uniós jog alkalmazási körébe, akkor a vizsgálatára a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel, a Charta esetleg hivatkozott rendelkezései pedig önmagukban nem alapozhatják meg e hatáskört (2021. január 14-i Okrazhna prokuratura – Haskovo et Apelativna prokuratura – Plovdiv ítélet, C-393/19, EU:C:2021:8, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 40 A jelen ügyben igaz, hogy – amint arra az Európai Bizottság rámutat – az alapeljárás olyan bűncselekményeket érint, amelyek nem harmonizáltak az uniós jogban, és ezenkívül e jog nem szabályozza a közkegyelem elfogadását és visszavonását.
- 41 Az első kérdés azonban nem az e bűncselekményekre vagy e közkegyelemre vonatkozó nemzeti jogszabályok, hanem a Charta 50. cikkének értelmezésére vonatkozik a kérdést előterjesztő bíróság által megindítani szándékozott európai elfogatóparancs kibocsátására irányuló eljárás keretében.
- 42 Márpedig az ilyen eljárás a 2002/584 kerethatározat tárgyi és időbeli hatálya alá tartozik, így – mivel e határozat alkalmazható a kérdést előterjesztő bíróság által megindítani szándékozott európai elfogatóparancs kibocsátására irányuló eljárásra –, ezen eljárásra a Charta is alkalmazható.
- 43 A Bíróság ennél fogva hatáskörrel rendelkezik az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés megválaszolására.

Az elfogadhatóságról

- 44 A szlovák kormány és a Bizottság hangsúlyozza, hogy a kérdést előterjesztő bíróság még nem bocsátott ki európai elfogatóparancsot, és nem biztos, hogy ezt megteszi, mivel nem bizonyított, hogy az a személy, aki ellen ezt az elfogatóparancsot ki kell bocsátani, valamely tagállam területén található. Márpedig a tagállamok csak akkor hajtják végre az uniós jogot a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében, ha a kibocsátó igazságügyi hatóság és a végrehajtó igazságügyi hatóság a 2002/584 kerethatározat végrehajtása érdekében elfogadott nemzeti rendelkezéseket alkalmazza. Ily módon csak az európai elfogatóparancs tényleges kibocsátása tekinthető az uniós jog végrehajtásának. Ezzel szemben az európai elfogatóparancs kibocsátására irányuló pusztán szándék nem elegendő ahhoz, hogy az érintett büntetőeljárást az uniós jog végrehajtásának lehessen tekinteni, aminek következtében a Charta az ezen eljárás jogszerűségére vonatkozó valamennyi kérdésre alkalmazandó. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés ezért nem releváns és hipotetikus, következésképpen elfogadhatatlan.
- 45 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk szerinti együttműködés keretében kizárólag a jogvitát tárgyaló és a meghozandó határozatért felelős nemzeti bíróság feladata annak eldöntése, hogy az ügy sajátos jellemzőire tekintettel az ítélet meghozatala szempontjából szükséges-e az előzetes döntéshozatalra utalás, és valóban relevánsak-e a Bíróságnak feltett kérdések. Következésképpen, ha a feltett kérdések uniós jogi szabály értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság főszabály szerint köteles határozatot hozni (2021. október 6-i Sumal ítélet, C-882/19, EU:C:2021:800, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 46 Ebből következik, hogy az uniós jogra vonatkozó kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor utasíthatja el a nemzeti bíróságok által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, ha az uniós jogi szabály kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli vagy jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (2021. október 6-i Sumal ítélet, C-882/19, EU:C:2021:800, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 47 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból egyértelműen kitűnik, hogy az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság) úgy véli, hogy főszabály szerint teljesülnek az európai elfogatóparancs kibocsátásának feltételei az egyik vádlottal szemben, és hogy szándékában áll ilyen európai elfogatóparancs kibocsátása, mivel lehetséges, hogy e személy egy másik tagállamban tartózkodik, vagy oda távozik. Ezenkívül a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy az európai elfogatóparancsnak a kérdést előterjesztő bíróság általi kibocsátása attól a választól függ, amelyet a Bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre ad.
- 48 E körülmények között az említett EUMSZ 267. cikk céljával nyilvánvalóan ellentétes lenne annak állítása, hogy az európai elfogatóparancs kibocsátásának jogszerűségét az uniós jog alkalmazandó rendelkezései alapján kétségbe vonó nemzeti bíróság feladata, egy ilyen elfogatóparancs kibocsátása annak érdekében, hogy ezt követően előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel a Bírósághoz fordulhasson.
- 49 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az e rendelkezés által létrehozott előzetes döntéshozatali mechanizmusnak ugyanis annak biztosítása a célja, hogy az uniós jog minden körülmények között valamennyi tagállamban azonos hatállyal rendelkezzen, ily módon megakadályozva, hogy az uniós jognak a nemzeti bíróságok által alkalmazandó értelmezése tekintetében eltérések alakuljanak ki, és e mechanizmus az ilyen alkalmazást azáltal biztosítja, hogy olyan eszközt ad a nemzeti bírónak, amellyel kiküszöbölhetők az abból a követelményből fakadó nehézségek, hogy az uniós jognak teljes érvényesülést kell biztosítani a tagállamok bírósági rendszerein belül. Így a nemzeti bíróságok a lehető legszélesebb körű joggal rendelkeznek – mi több kötelesek is – arra, hogy a Bírósághoz forduljanak, ha úgy vélik, hogy az előttük folyamatban lévő ügyben olyan, általuk eldöntendő kérdések merülnek fel, amelyek az uniós jog rendelkezéseinek értelmezését vagy azok érvényességének értékelését foglalják magukban (2021. október 6-i Consorzio Italian Management és Catania Multiservizi ítélet, C-561/19, EU:C:2021:799, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 50 Ez a jelen ügyben annál is inkább igaz, hogy az európai elfogatóparancs rendszere a keresett személyt megillető eljárási jogok és alapvető jogok kétszintű védelmét tartalmazza, mivel a nemzeti határozat – mint amilyen egy nemzeti elfogatóparancs – meghozatala során első szinten biztosított bírósági védelemhez hozzájárul az a bírósági védelem, amelyet az európai elfogatóparancs kibocsátása során második szinten kell biztosítani (lásd ebben az értelemben: 2019. december 12-i Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg és Openbaar Ministerie [Lyoni és tours-i ügyész] ítélet, C-566/19 PPU és C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Így az olyan intézkedést illetően, amely az európai elfogatóparancs kibocsátásához hasonlóan sértheti az érintett személynek a szabadsághoz való jogát, e védelem magában foglalja, hogy a hatékony bírói jogvédelemhez kapcsolódó követelményeknek megfelelő határozatot hozzanak, legalább az említett védelem egyik szintjén. (2019. május 27-i OG és PI ítélet [lücke és zwickau ügyészség], C-508/18 és C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, 68. pont).
- 52 Következésképpen a kibocsátó igazságügyi hatóság azáltal, hogy értelmezés céljából előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordul a Bírósághoz annak biztosítása érdekében, hogy az európai elfogatóparancs elfogadása megfeleljen az uniós jogból eredő kötelezettségeknek, a 2002/584 kerethatározatból eredő kötelezettségeknek kíván eleget tenni, és ennél fogva a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében az uniós jogot hajtja végre.

- 53 Ezenkívül, ellentétben a Bizottság által előadottakkal, az ilyen megfontolás nem jár azzal a következménnyel, hogy alkalmazhatóvá válik az uniós jog azon büntetőeljárásra, amelynek keretében ez az európai elfogatóparancs kibocsátható, mivel e büntetőeljárás elkülönül az ilyen elfogatóparancs kibocsátására irányuló eljárástól, amelyre kizárólag a 2002/584 kerethatározat, tehát az uniós jog alkalmazandó.
- 54 Következésképpen az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 55 Az első kérdés megválaszolásához meg kell állapítani, hogy amint magának a Charta 50. cikkének a szövegéből következik, amely a *ne bis in idem* elvét az uniós jogban rögzíti, „[s]enki sem vonható büntetőeljárás alá és nem büntethető olyan bűncselekményért, amely miatt az Unióban a törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték”.
- 56 Annak meghatározása céljából, hogy egy határozat valamely személy ügyét jogerősen elbíráló bírósági határozatnak minősül-e e cikk értelmében, többek között arról kell megbizonyosodni, hogy e határozatot az ügy érdemére vonatkozó értékelést követően hozták (lásd analógia útján a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én Schengenben aláírt egyezmény [HL 2000. L 239., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 2. kötet, 9. o.] 54. cikkét illetően: 2005. március 10-i Miraglia-ítélet, C-469/03, EU:C:2005:156, 30. pont; 2014. június 5-i M ítélet, C-398/12, EU:C:2014:1057, 28. pont; 2016. június 29-i Kossowski ítélet, C-486/14, EU:C:2016:483, 42. pont).
- 57 Ezen értelmezést megerősíti egyrészt a Charta 50. cikkének szövege, mivel – amint arra a főtanácsnok az indítványának 51. pontjában rámutatott – az „elítélés” és a „felmentés” e rendelkezésben hivatkozott fogalma szükségképpen magában foglalja, hogy az érintett személy büntetőjogi felelősségét megvizsgálták, és hogy e tekintetben határozatot hoztak.
- 58 Másrészt az említett értelmezés megfelel a bűncselekményt elkövető személyek büntetlenül maradásának elkerülésére irányuló jogszerű célnak, amely célkitűzés az EUSZ 3. cikk (2) bekezdésében előírt, belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség kontextusába illeszkedik (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 6-i Petruhhin ítélet, C-182/15, EU:C:2016:630, 36. és 37. pont; 2020. április 2-i Ruska Federacija ítélet, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, 60. pont; 2021. május 12-i Bundesrepublik Deutschland [Az Interpol vörös riasztása] ítélet, C-505/19, EU:C:2021:376, 86. pont).
- 59 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kétségtelenül kitűnik, hogy a 2001. június 29-i határozat, amellyel az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság) megszüntette a vádlottakkal szembeni büntetőeljárásokat, a nemzeti jog szerint felmentő határozatnak minősül.
- 60 Ugyanakkor, függetlenül e határozatnak a szlovák jog szerinti jellegétől és hatásaitól, a Bíróság rendelkezésére álló iratokból az tűnik ki, hogy az említett határozat, amelyet többek között az 1998. évi közkegyelem alapján fogadtak el, kizárólag azzal a hatással járt, hogy megszüntette az említett büntetőeljárást azt megelőzően, hogy az Okresný súd Bratislava III (III. sz. pozsonyi járásbíróság) vagy bármely más szlovák bíróság határozhatott volna a vádlottak büntetőjogi felelősségéről, aminek vizsgálata azonban a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

- 61 A fentiekre tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Charta 50. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az európai elfogatóparancs olyan személlyel szemben történő kibocsátása, akivel szemben büntetőeljárást indítottak, amely eljárást közkegyelem alapján hozott jogerős bírósági határozattal előbb megszüntették, majd az ezen közkegyelmet visszavonó és az említett bírósági határozatot hatályon kívül helyező törvény elfogadását követően újraindították, amennyiben e bírósági határozatot az érintett személy büntetőjogi felelősségének értékelését megelőzően fogadták el.

A második kérdésről

- 62 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia a feltett kérdéseket (2021. október 26-i PL Holdings ítélet, C-109/20, EU:C:2021:875, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 63 Így az előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek a jelen ítélet 20. pontjában összefoglalt indokai fényében az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdést úgy kell érteni, hogy az annak meghatározására irányul, hogy a 2012/13 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy az alkalmazandó valamely közkegyelem visszavonásával kapcsolatos jogalkotási jellegű eljárásra, valamint az olyan bírósági eljárásra, amelynek tárgya e visszavonás nemzeti alkotmánynak való megfelelésének vizsgálata, és igenlő válasz esetén, ezen irányelv, különösen a Charta 47. és 50. cikkével összefüggésben értelmezve, kizárja-e az ilyen eljárást.
- 64 A szlovák kormány és a Bizottság szerint e kérdés még így átfogalmazva is elfogadhatatlan. Mivel ugyanis a 2012/13 irányelv csak a büntetőeljárásokra vonatkozik, az nem alkalmazandó a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa vagy az Ústavný súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága) által az alkalmazandó szlovák jognak megfelelően indított eljárásokra. Különösen, ez utóbbi bíróság előtti eljárás nem meghatározott természetes vagy jogi személyek jogaira és kötelezettségeire vonatkozik, és nem irányul büntetőjogi felelősségük vizsgálatára. Ezen eljárás egyetlen célja annak értékelése, hogy a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsa által a módosított alkotmány 86. cikkének i) pontja alapján elfogadott határozat összeegyeztethető-e a szlovák alkotmánnyal.
- 65 E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdéssel szembeni ily módon előadott kifogások lényegében magának az uniós jognak, és különösen a 2012/13 irányelvnek a hatályára, és ennél fogva ezen irányelv értelmezésére vonatkoznak. Az előterjesztett kérdés érdemére vonatkozó ezen érvek tehát a lényegükönél fogva nem vezethetnek e kérdés elfogadhatatlanságának megállapításához (lásd analógia útján: 2021. április 20-i Repubblica ítélet, C-896/19, EU:C:2021:311, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 66 Ennél fogva az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés a jelen ítélet 63. pontjában átfogalmazott formájában elfogadható.

- 67 E kérdés megválaszolása érdekében meg kell állapítani, hogy a 2012/13 irányelv az 1. cikkének megfelelően egyrészt a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak a büntetőeljárás során az őket megillető jogokra és az ellenük szóló vádra vonatkozó tájékoztatáshoz való jogával, másrészt az európai elfogatóparancs hatálya alá tartozó személyeknek a jogaikra vonatkozó tájékoztatáshoz való jogával kapcsolatos szabályokat állapítja meg.
- 68 Továbbá, 2. cikke (1) bekezdésének megfelelően ezt az irányelvet attól az időponttól kezdve kell alkalmazni, amikor valamely tagállam illetékes hatóságai az érintett személy tudomására hozzák azt, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják, az eljárás befejezéséig, ami annak a kérdésnek a végleges eldöntését jelenti, hogy a gyanúsított vagy a vádlott elkövetett-e a bűncselekményt, ideértve – adott esetben – a büntetés kiszabását és az esetleges jogorvoslatról való döntést is.
- 69 E rendelkezésekből következik, hogy az említett irányelvet alkalmazni kell az európai elfogatóparancsokkal kapcsolatos eljárásokra, valamint a büntetőeljárásokra, amennyiben azok annak megállapítására irányulnak, hogy a gyanúsított vagy a vádlott bűncselekményt követett-e el.
- 70 Ebből következik, hogy az olyan eljárás, amelynek tárgya nem valamely személy büntetőjogi felelősségének megállapítása, nem tartozhat a 2012/13 irányelv hatálya alá.
- 71 Ez az irányelv tehát különösen nem alkalmazható valamely közkegyelem visszavonásával kapcsolatos jogalkotási jellegű eljárásra, sem pedig az olyan bírósági eljárásra, amelynek tárgya e visszavonás nemzeti alkotmánynak való megfelelésének vizsgálata. Függetlenül ugyanis attól, hogy milyen hatással vannak valamely személy eljárásjogi helyzetére, az ilyen eljárások nem e személy esetleges büntetőjogi felelősségének megállapítására irányulnak.
- 72 A fentiekre tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2012/13 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazható sem valamely közkegyelem visszavonására irányuló jogalkotási jellegű eljárásra, sem pedig az olyan bírósági eljárásra, amelynek tárgya e visszavonás nemzeti alkotmánynak való megfelelésének vizsgálata.

A harmadik kérdésről

- 73 Előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUSZ 4. cikk (3) bekezdését, az EUMSZ 82. cikket és az EUMSZ 267. cikket, valamint a Charta 47. és 50. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amelynek értelmében valamely közkegyelmet visszavonó jogszabályi rendelkezés e tagállam alkotmánybírósága általi felülvizsgálata kizárólag e rendelkezés alkotmánynak való megfelelésének értékelésére korlátozódik, anélkül hogy ezen felül az uniós jognak való megfelelés értékelésére is sor kerülne.
- 74 E tekintetben először is hangsúlyozni kell, hogy – amint arra a szlovák kormány helyesen rámutatott, és amint azt a főtanácsnok indítványának 72. pontjában megállapította – az olyan nemzeti szabályozás, amely közkegyelem visszavonására vonatkozó jogalkotási jellegű eljárást ír elő, valamint az olyan bírósági eljárás, amelynek tárgya e visszavonás alkotmánynak való megfelelésének vizsgálata, nem az uniós jogot hajtja végre, ennél fogva az ilyen eljárások nem tartoznak e jog hatálya alá.

- 75 Mivel tehát az uniós jog nem alkalmazható az ilyen nemzeti szabályozásra, a Bíróság a jelen ítélet 37–39. pontjában említett megfontolásokra tekintettel nem rendelkezik hatáskörrel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés megválaszolására.

A költségekről

- 76 Mivel ez az eljárás az alapügyben részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 50. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az európai elfogatóparancs olyan személlyel szemben történő kibocsátása, akivel szemben büntetőeljárást indítottak, amely eljárást közkegyelem alapján hozott jogerős bírósági határozattal előbb megszüntették, majd az ezen közkegyelmet visszavonó és az említett bírósági határozatot hatályon kívül helyező törvény elfogadását követően újraindították, amennyiben e bírósági határozatot az érintett személy büntetőjogi felelősségének értékelését megelőzően fogadták el.
- 2) A büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazható sem valamely közkegyelem visszavonására irányuló jogalkotási jellegű eljárásra, sem pedig az olyan bírósági eljárásra, amelynek tárgya e visszavonás nemzeti alkotmánynak való megfelelésének vizsgálata.

Aláírások